

[Halfdan Hendriksen.]

hele restriktionsvæsenet, og da denne tvivl er kommet til udtryk under forhandlingerne i det andet høje ting — selvom der ikke foreligger fortryk af forhandlingerne, foreligger der dog visse pressemeddelelser — vil jeg gerne direkte spørge den højtærede handelsminister, om det ikke er hans hensigt at søge alle disse restriktioner afviklet. Jeg synes, at dette spørgsmål er berettiget på baggrund af den forhandling, der har fundet sted i det andet høje ting. Selvom jeg, som jeg før nævnte det, ikke har nogen kvalificeret tillid til den højtærede handelsminister, så har jeg dog på den anden side så meget af min barnetro i behold, at jeg ikke synes, jeg har lov til på forhånd at tvivle på oprigtigheden af de udtalelser, den højtærede handelsminister har fremsat i forbindelse med dette lovforslag, og de løfter, han har givet.

Jeg vil også gerne i denne forbindelse i anledning af en meddelelse i dagbladet „Børsen“ bede den højtærede handelsminister bekræfte, at de tilsagn, der blev givet i udvalgsbetænkningen af 27. april 1948, vedvarende står ved magt, så at der ikke under nogen form bliver tale om en forringelse af de gældende bestemmelser, når den ny lov træder i kraft. Jeg tænker her på den omtalte udvidelse af formålsparagraffen, hvorved ministerens bemyndigelse til kun at træffe foranstaltninger, når ekstraordinære forhold nødvendiggør det, udvides fra en række nærmere angivne tilfælde til også at omfatte foranstaltninger til fremme af vareproduktionen. Den udtalelse blev i sin tid tiltrådt af alle partier og også tiltrådt af den højtærede handelsminister, og jeg er glad for, at den højtærede handelsminister står på samme standpunkt nu som dengang, men jeg vil meget gerne have en udtalelse i så henseende.

Vi fra mit partis side er, som jeg før nævnte det, gået ind i en realitetsforhandling, fordi vi fandt, at det foreliggende forslag vedrører så vigtige og vitale dele af vort samfund, at det ville have været ganske uforvarsligt demonstrativt at nægte at gå ind i arbejdet. Vi har også gennem forhandling — det tror jeg at den højtærede handelsminister vil være den første til at bekræfte — opnået betydelige fordele for afviklingen, og selvom vi ingenlunde har opnået det, vi gerne ville, har vi dog fået gennemført en række af vore ønsker sammen med andre partier, der har arbejdet på linie med os. Derfor nærer jeg ingen betænkelighed ved at tilråde det

høje tings ærede medlemmer ved denne sags tredje behandling at stemme for lovforslaget.

Det er min opfattelse, at der — ikke mindst gennem kommissionens nedsættelse — skabes et grundlag for afviklingsmuligheder, på hvilke der kan bygges, så at der forhåbentlig kan opnås et tilfredsstillende resultat for erhvervene og dermed for hele samfundet.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende lovforslag går ud på at give en bemyndigelse til den højtærede handelsminister og for den sags skyld også til den højtærede boligminister og den højtærede landbrugsminister, til at foretage visse foranstaltninger, som de finder nødvendige, for at det økonomiske liv under de nuværende forhold kan fungere bedst muligt. At en sådan lovgivning er nødvendig i den nuværende situation, kan ingen ansvarsbevidst nægte. Sålænge vi må afslutte tosidede handelsaftaler, og sålænge der ikke er fri valutaomsætning mellem de forskellige lande og vi ingen valutareserver har, er det nødvendigt, at vi har et instrument, der kan bidrage til den nødvendige samordning af disse forhold.

Sålænge den forhåndenværende varemængde er for ringe i forhold til de forhåndenværende betalingsmidler og tillige i forhold til det forbrug, som befolkningen i førkrigsperioden var vant til, og som vi i fremtiden må ønske igen at komme op på, mener vi også i mit parti, at den hjemlige rationering af de i det daglige forbrug nødvendige varer vil være nødvendig. Vi vil ikke medvirke til at ophæve disse restriktioner, før det er nogenlunde sikkert, at der er en sådan varemængde, at en frigivelse ikke ensidigt vil være til gavn for en del af befolkningen, men til skade for den fattigste del.

Men når det er sagt, må det stærkt fremhæves, at alt regerer, som ikke længere er strengt nødvendigt, snarest muligt må ophæves. Mange af disse restriktioner føles af de pågældende erhverv som meget generende og indgribende i den frie dispositionsret. Meget tidsspilde og megen ærgrelse medfører de også for mange indenfor erhvervslivet. Mit parti mener, at vi i den kommende tid står overfor muligheden for afløsning af mange af disse restriktioner på grund af den gode høst og Marshallhjælpen. Den bedring i vor valutasituation, som disse ting medfører, må også kunne danne grundlaget for friere forhold, selv